

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 119.943 van 27 mei 2003
in de zaak A. 101.444/XIV-2497.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat V. PUZAJ,
 kantoor houdende te 4000 LUIK,
 Generaal Bertrandstraat 22

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Russische nationaliteit, op 8 maart 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 29 december 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 5 april 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 8 januari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 april 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VAHIDE die, loco Advocaat V. PUZAJ verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX, van Russische nationaliteit, is België binnengekomen op 20 december 2000 en heeft zich op 21 december 2000 vluchteling verklaard.

1.2. Op 29 december 2000 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 9 februari 2001 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot bevestiging van deze beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken. De motivering van deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

Op 17 januari 2001 heeft U een dringend beroep ingediend tegen de beslissing van weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van de gemachtigde van de Minister inzake uw aanvraag tot het bekomen van het statuut van vluchteling (overeenkomstig artikel 52 van de Vreemdelingenwet). De beslissing van de gemachtigde van de Minister werd U op 5 januari 2001 ter kennis gebracht.

Uw beroep werd niet binnen de drie werkdagen ingediend zoals voorgeschreven door artikel 63/2, 2/ van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. U brengt evenmin een geldige reden aan die de laattijdigheid kan verklaren.

Bijgevolg wordt uw beroep niet in aanmerking genomen en blijft de termijn om het grondgebied te verlaten die desgevallend werd vermeld in de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken geldig.”.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partijen aanvoeren dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is bij gebrek aan een uiteenzetting van feiten die het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen aantonen; dat er evenwel geen noodzaak bestaat hierover een uitspraak te doen aangezien het beroep, zoals hierna wordt uiteengezet, bij gebrek aan gegronde middelen dient te worden verworpen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoekster als eerste middel aanvoert:

“a.- Premier moyen:

Violation de l'article 52 de la loi du 15 décembre 1980, modifiée par la loi du 18 juillet 1991:

Attendu que l'article 52 permet au Ministre de l'Intérieur dans une compétence exceptionnelle de déclarer non recevable les demandes d'asile, si la demande est manifestement fondée sur des motifs étrangers à l'asile.

Que cette décision suppose que:

La demande est frauduleuse et, dans ce cas, c'est au Ministre qui invoque la fraude d'en apporter la preuve. La demande ne se rattache ni aux critères de la Convention de Genève ni à d'autres critères justifiant d'asile.

Que ce texte constituant une exception dans la compétence générale du Commissaire Général aux Réfugiés et aux Apatrides, doit être interprété de manière stricte.

Qu'il faut, dès lors, que la demande soit manifestement étrangère et qu'elle soit fondée sur des motifs manifestement étrangers à l'asile, ce qui signifie que le critère ne peut être réalisé que si la requérante invoque par exemple des faits de droit commun, en l'espèce la requérante invoque des motifs qui relèvent de la protection de la Convention de Genève.”;

3.1.2. Overwegende dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van het feit dat verzoekster haar dringend beroep te laat indiende; dat van een vermeende schending van artikel 52 van de Vreemdelingenwet dan ook geen sprake kan zijn; dat het eerste middel juridische grondslag mist;

3.2.1. Overwegende dat verzoekster als tweede middel aanvoert:

“b.- Deuxième moyen:

Violation de l'article 63/2, 2/ de la loi du 15 décembre 1980, modifiée par la loi du 18 juillet 1991 et de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, de l'erreur d'appréciation de l'excès de pouvoir, de la violation des principes généraux de défense en ce que la partie adverse motive incorrectement sa décision:

Attendu qu'il est reproché à la requérante de ne pas avoir introduit son recours dans le délai de 3 jours ouvrables à partir de la notification;

Qu'il ne faut pas prendre en compte la date de notification (le 5.01.2001: pièce 1) au C.G.R.A. mais bien la date à laquelle la requérante a pris connaissance de cette décision (le 17.01.2001: pièce 2);

Que son recours a été introduit dans le délais requis (le 19.01.2001: pièce 3)

Que ne pas prendre en compte ce recours urgent est contraire au principe de bonne administration;

Que les divers recours effectués par la requérante manifestent bien son désir d'implication dans sa procédure de régularisation de sa demande d'asile et témoigne de l'intérêt qu'elle porte à la façon dont cela se déroule;

Qu'ainsi, la partie adverse commet une erreur manifeste d'appréciation et viole les articles 52, §(§) 2, 4/ et 62 de la loi du 15 décembre 1980 et les principes généraux de défense, la requérante n'ayant pas pu faire valoir ses droits;”;

3.2.2. Overwegende dat artikel 51/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat : “de vreemdeling, bedoeld bij de artikelen 50 en 51, dient bij zijn verklaring als of bij zijn aanvraag tot erkenning van zijn status als vluchteling in België woonplaats te kiezen. Zo hij geen woonplaats heeft gekozen wordt de vreemdeling die zich in het rijk vluchteling verklaart geacht woonplaats te hebben gekozen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen.”; dat de verzoekende partij op het ogenblik dat zij zich vluchteling verklaarde geen woonplaatskeuze heeft gedaan; dat zij ervan in kennis werd gesteld dat zij bijgevolg geacht werd woonplaats te hebben gekozen bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat de beslissing tot weigering van verblijf, met bevel het grondgebied van het Rijk te verlaten op 29 december 2000 aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen per aangetekend schrijven werd betekend en ter kennis gesteld op 5 januari 2001; dat verzoekster bijgevolg overeenkomstig artikel 63/2, § 2, van de Vreemdelingenwet over een termijn van drie werkdagen beschikte, te rekenen vanaf de dag volgend op de kennisgeving van voormelde beslissing, om een dringend beroep in te stellen bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat, conform de bepalingen van artikel 63/3, 2/ van de Vreemdelingenwet het op 19 januari 2001 ingestelde dringend beroep niet-ontvankelijk is; dat verkeerdelijk de verzoekende partij voorhoudt dat de termijn in casu pas begint te lopen vanaf 17 januari 2001, zijnde de datum waarop de beslissing aan de verzoekende partij ter hand werd gesteld; dat het ingeroepen middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig mei tweeduizend en drie, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.